

tradukojn el la ĉeĥa en Occidental, proponante memstaran literaturan sektion ene de la movado. Ĝis la jaro 1958 li apartenis al la redakcia stabo de „Cosmoglotta” kaj al la plej elstaraj ĉeĥaj aktivistoj. Post la publikigo de Interlingua de IALA, Podmele, same kiel Podobský, transiris al tiu lingvo kaj ili iĝis membroj de Union Mondial pro Interlingua, al kiu Podobský apartenis ĝis sia morto en 1962.

La spertoj kun Occidental/Interlingue kaj Interlingua/IALA eble influis la ellaboron de Mežduslavjanski jezik en tiu senco, ke ties bazo iĝis internaciismoj: sur la unua nivelo tiuj, kiuj komunas en la plej multaj slavaj lingvoj, kaj, se tie ne regas unueco, Mežduslavjanski jezik transprenas internaciismojn eŭropajn – latindevenajn kaj/aŭ grekdevenajn. En ĝia vortprovizo troviĝas ĉ. 30% da tiaj internaciismoj, ekzemple: aksiom, dialektik, dialekt, ekonomika, element, ergo, etap, experiment, fakt, forma, fundament, idealist, idealizm, interes, kapitalist, kolektiv, komunist, magazin, material, materialist, orient, perfekt, period, perspektiva, praktika, primitiv, problem, proces, produkt, program, projekt, racional, rezultat, sistem, sintezis, standard, struktura, teknika, teorija, tezis, univerzal, utopija, zona.

La artikolo *Revolucija v istoriji interlingvistiki*, trovita en la postlaso de Podmele, ne estas datita, sed ĝia ekesto en la kvindekaj jaroj estas tre probabla, pro tipaj politikaj aludoj. Socialisma Ĉeĥoslovakio tiam staris sub la influo de Sovetunio, kiu havis spertojn kun lingvokonstruado (jazykovoje stroitel'stvo) konekte al normigo kaj alfabetigo de siaj multnombraj etnolingvoj. Tial ekestis, kontraste al „burĝa/kapitalisma” historia esploro de hindeŭropaj lingvoj, la „nova lingva instruteorio” de Nikolaj Jakovleviĉ Marr (1865–1934), kiu aplikis la marksisman filozofion (dialektikan materialismon) al lingvistiko asertante, ke la lingvo havas klasan karakteron, ke ekzistas lingvoj de ekspluatantoj kaj ekspluatatoj (= de kapitalistoj kaj proletaro). Laŭ Marr, ĉiuj lingvoj estas artefaritaj de la homoj, ili respiegulas klasbatalon de la homa socio kaj tendencas al unu tutmonda lingvo, kiu enhavos elementojn el ĉiuj lingvoj de la mondo. En 1929 aperis pri tiu teorio skizo „Revolucio en la lingvoscienco” de Andrej Petroviĉ Andrejev, al kiu kvazaŭ estus aludanta la titolo de la koncerna eseo de Podmele (vidu http://eo.wikipedia.org/wiki/Revolucio_en_la_lingvoscienco). Pri lingvistiko interesiĝis kaj skribis ankaŭ la tiama sovetia ŝtatprezidanto Josip Visarionoviĉ Stalin, kiu antaŭvidis la rusan kiel „zonan lingvon” por orienta Eŭropo. Antaŭ la tutmonda venko de socialismo devintus ekesti unuecaj zonaj lingvoj, kiuj poste kunfandiĝus al unu komuna internacia. La lingvoteorio de Marr – marrismo – estis instruata en universitatoj, kompreneble ankaŭ en Ĉeĥoslovakio en la tempo, kiam Podmele faris siajn studojn en la Karola Universitato en Prago. Kvankam Stalin oficiale distanciĝis de la marrismo jam en la jaro 1950, la juna generacio de lingvistoj – kaj konsekvence ĉiuj, kiuj interesiĝis pri lingvokonstruado – dum iom da tempo ankoraŭ estis sub ĝia influo. Planlingvoj povis kun marrismo certgrade harmonii, onidire Marr eĉ pretis akcepti Esperanton kiel portempan solvon. Sub tiu aspekto ekestis la teksto de Podmele :